

Šeima pavojuje

Kiekvienoje kultūroje, ar ji būtų rytietiška ar vakarietiška, rimityvi ar rafinuota, — šeima tebėra pati svarbiausia žmogiškosios bendruomenės ląstelė, nes atlieka pagrindines funkcijas: vaiko auginimą ir auklėjimą, vyro ir moters tarpusavio santykių reguliavimą. Jeigu šeimą sunku įsivaizduoti be tėvo, tai moters vaidmeniui šeimoje pakaitalo nėra. Jausminiame motinos ir vaiko ryšyje glūdi esminiai žmonių santykiavimo pradai. Meilė motinai ir kūdikiui motyvuoja atsisakyti poligamiškų impulsų ir įsipareigoti tai aplinkai, kurioje jie visi gyvena. Tokiu būdu civilizuojanti ir teigiama šeimos įtaka pasiekia visus žmogaus gyvenimo aspektus. Lietuviškame gyvenime ji turi lemiamos reikšmės, formuodama tautinę išsivijios ateitį.

Kaip tik dėl šių pozityvių savybių šeima turi daug priešų. Veikiama įvairių sociologinių bei politinių krypčių, ji yra atsidūrusi kritiškoje padėtyje. Dažnėja skyrybos, didėja klajojančių paauglių skaičius, namai lieka tušti, abiem tėvam į darbą išėjus. Tai rodo, kad šeima yra pradėjusi nustoti savo reikšmės nes jai skiriama mažiau energijos ir laiko.

Viena pagrindinių šeimos nykimo priežasčių yra moralinis nuosmukis. Hedonistinės filosofijos ir pornografijos skleidėjai bei religijos priešai skelbia, kad vyro ir moters santykiai neturi būti varžomi jokiais ryšiais nei institucijomis. Pornografinėje spaudoje moteris-žmona yra pajuokos objektas, o abejotinos moralės vyras — pasipelnymo šaltinis.

Marksistinės pasaulėžiūros sociologai atvirai pranašauja monogaminės šeimos sunykimą, žinodami, kad ji yra viena pagrindinių tvirtovių, atlaikanti policinės santvarkos grėsmę. Gal daugiausia žalos daro šeimai įsisiūbavęs feminizmo arba moterų išlaisvinimo judėjimas. Jis, tariamai kovojęs už moterų teises, iš tikrųjų siekia visiško šeimos suardymo.

Pačios radikaliausios feminizmo atstovės, įsivėlusios marksizmo voratinkliuose, ardo visuomenę, griaudamos šeimą per moterį. Jos tvirtina, kad šeima yra užsilikusi iš viduramžių moters vergijos liekana. Jų nuomone, moteris šeimoje yra vyro tarnaitė, dirbanti be atlyginimo. Moteris yra raginama mesti šeimą ir jieškoti darbovietėse kažkokio "asmenybės praturtinimo". Jų teigimu, tik atsikračiusi šeimos moteris galės pilnai atsiduoti politiniam ir ideologiniam darbui, nes tada vaikai gims laboratorijose, o jų auklėjimu pasirūpins valstybė. Jos nutyli tą faktą, kad be šeimos ryšių užaugęs jaunas žmogus pasidaro atviras pačioms destruktiviausioms įtakoms ir yra tik aklas jrankis totalistinėje sistemoje.

Tokios ideologijos skelbėjų, primenančių sovietinę vergiją, yra nemaža. Vartodamos gudrią taktiką ir sumesdamos visas negeroves šeimos sąskaiton, jos dažnai sužavi ir apgauna mažiau budrią moterį. Pasiduodama joms, moteris sunaikintų savo moralines, religines ir estetines vertybes, o taip pat ir pačią save.

Nežiūrint visų nepalankių sąlygų, yra vilties, kad šeima, kuri turi krikščionišką orientaciją ir tikslą, išliks nesunaikinta. Šiame komplikuotame pasaulyje ji yra nuoseklus gyvenimo šaltinis, o technologijos pažangos vejamam žmogui — paskutinė privatumo, individualumo ir ramybės užuovėja.

Kun. BENEDIKTAS POVILANSKIS, Karmėlavos klebonas, 1980 m. balandžio 28 d. rytą banditų užpultas ir smarkiai sumuštą. Nuotrauka daryta 1980 m. rugsėjo 12 d. Plačiau sek. puslapy.

DU JAUNUOLIAI VILNIUJE PADEGĖ SOVIETŲ VĒLIAVA

Vasario mėnesį Vakaruose gautas pranešimas, kad pernai spalio 7 d. Vilniuje du jaunuoliai padegė sovietinę vėliavą. Prarėvis rusas mėgino juos sulaikyti, bet jie paspruko. Saugumo organai visą mėnesį ieškojo įtariamųjų. Daugelis vilniečių jaunuolių buvo kviečiami į prokuratūrą ir turėjo įrodyti, kur jie buvo spalio 7 d. Tardomųjų tarpe buvo Vytautas Bogušis, Kęstutis Subačius ir kiti saugumo persekiojamieji jaunuoliai. Pagaliau saugumiečiams pavyko išsijoti keturis Vilniaus 22-sios vidurinės mokyklos dešimtokus. Spėjama, jog du moksleiviai, Noreika ir Sinkevičius, buvo suimti pernai lapkričio mėnesį ir tebėra kalinami. Kiti du moksleiviai, stebėję sovietinės vėliavos sudeginimą, buvo pašalinti iš komjaunimo.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 750,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 15,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunéios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr. \$ 75,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti " Francesco Gavénas " vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 45

Karmélava

SMURTAS PRIEŠ KUNIGUS

Šiais metais spalio mėnesyje iš 10 d. naktį buvo labai žiauriai nužudytas Luokės (Telšių vyskupija) klebonas kun. Leonas ŠAPOKA.

Minėtą naktį apie 01 valandą nežinomi žmogžudžiai įsiveržė per priėmimą į kleboniją. Išlaužę klebono miegamąjį kambario duris, puolė prie miegančio klebono su degančiais žibintuvėliais rankose, smogė kumščiu į krūtinę ir į veidą, o ten atbėgusiai senelei šeimininkei trenkė į galvą. Senutė parkrito. Žudikai išvedė šeimininkę į tame name esančią antro buto virtuvę. Ten pat dar buvo atvesta iš antro aukšto kita senutė. Jas čia suklupdė prie krosnies. Vienas užpuolikas jas saugojo, o kitas sugrįžo atgal. Senelės ilgą laiką girdėjo klebono dejavimą. Vėliau jas išvedė į vonios kambarį. Čia atvedė senelį, to namo gyventoją. Jam buvo sudaužyta galva. Vonios kambarys buvo be langų, juos čia ir užrakino.

Nužudytasis klebonas buvo kankintas apie 5 valandas. Ekspertizės duomenimis visi nužudytojo kūno raumenys buvo smarkiai sudaužyti ir pasriuvę kraujais. Ryte lavoną rado miegamajam kambaryje ant grindų: galva buvo visa kruvina ir uždengta pagalve, o kūnas apdengtas antklode.

Ant laiptų sudėta: sena kepurė ir daug pinigų. Atrodo, kad žudikai ne tiek ieškojo turto, kiek sadistiškai mėgavosi klebono kankinimu.

Įsilaužimas atliktas labai tiksliai — iš karto pataikyta į kiekvieno gyventojų miegamąjį kambarį. Išmuštas verandos stiklas kaip tik tas, kuris buvo vienintelis plonas, visi kiti stiklai 1 cm. storio. Sklinda kalbos, kad kunigas Leonas ŠAPOKA nužudytas saugumo.

Keista, kad vienas milicijos pareigūnas tvirtino, jog niekas klebono nekankino ir neužmušė, — jis buvęs senas ir miręs nuo širdies priepuolio.

1980 m. balandžio 28 d. anksti rytą Karmėlavos klebonas kun. Benediktas POVILANSKIS nešė Švč. Sakramentą iš zakristijos į bažnyčią. Benešant jį užpuolė banditai ir smarkiai sumušė. Nusikaltėlių milicija neišaiškino.

Kulautuva

1980 m. rugsėjo 12 d. naktį apie 12 val. banditai užpuolė ir ilgai kankino Kulautuvos klebonijoje kun. Antaną BITVINSKĄ. Klebonui reikėjo gydytis ligoninėje, o milicija nusikaltėlių neišaiškino.

Slavantai

1980 m. spalio mėn. pirmomis dienomis Lazdijų raj. Slavantų parapijos tikinčiuosius sukrėtė šiurpus, barbariškas įvykis.

Porą savaitių gyventojai nuolat stebėjosi, kodėl visus išvažiavimus iš Slavantų dieną ir naktį saugo lengvos mašinos, kiek vienoje po tris vyrus, kurios laikas nuo laiko keičia valstybinius numerius.

Staiga pritrenkė žinia, kad jų gerbiama kun. kleboną J. ZDEBSKĮ apdegino karinės technikos priemonėmis ar kitokiu neišaiškintu būdu.

Respublikinės Kauno Klinikinės ligoninės nudegimų skyrius nustatė II-III laipsnio nudegimą, kuris apėmė 10–12 proc. kūno paviršiaus. Iš medicinos darbuotojų žinoma, kad KGB reikalavo susirgimą kvalifikuoti (perdiagnozuoti) kaip venerinę ligą, reikalaujanti padaryti teigiamą specifinę venerinėms ligoms Wasarmano reakciją.

Bedievių kovoje prieš tikėjimą panašaus barbariško įvykio turbūt dar nėra buvę. Lietuvoje renkami parašai po protesto rašais dėl smurto, nukreipto prieš kunigus.

Rašykim ir mes — organizacijos ir pavieniai — griežtus protesto laiškus prieš bedievių sauvaliavimą. Rašykim ML adresu. Tokie laišukai bus perduoti Lietuvos per Vatikano radiją.

AUKSINIS VATIKANO RADIJO JUBILIEJUS

Vatikano radijas šias metais minėjo savo amžiaus 50 metų sukaktį. Lygiai prieš 50 metų — 1931 metų vasario 12 dieną — tuometinis popiežius Pijus XI pirmą kartą radijo bangų pagalba kreipėsi į visą pasaulį, taip atidarydamas pirmąjį Vatikano radijo siųstuvą, kurį įrengė pats radijo išradėjas genialusis italų fizikas Guglielmo Marconi. Šiandien popiežiaus radijas yra vienas iš stipriausių ir plačiausiai klausomų visame pasaulyje. Jo programos yra perduodamos 35-kiomis įvairiomis kalbomis. Šiame tarptautiniame įvairių kalbų chore lygiai prieš 40 metų — 1940 metų lapkričio 27 dieną pirmą kartą prie popiežiaus radijo mikrofono suskambėjo ir lietuvių kalba. Tai lietuviškos transliacijos iš Vatikano radijo vyksta jau 40 metų.

Auksinio jubiliejaus proga popiežius Jonas Paulius II-sis didingoje Siksto koplyčioje Vatikane aukojo iškilmingas šv. Mišias, Drauge su šventuoju Tėvu koncelebravo Vatikano valstybės sekretorius kardinolas Casaroli, keturi Vatikano radijo direktoriai, etninių sekcijų vadovai ir bendradarbiai — iš viso daugiau negu 50 kunigų. Tarp jų buvo ir du lietuviai kunigai.

Lietuviam šio jubiliejaus proga buvo padarytas ypatingas dėmesys. Šv. Mišių Dieviškojo žodžio liturgijos pirmajam skaitiniui buvo parinkta lietuvių kalba. Evangelija buvo paskaityta angliškai. Jubiliejimės Mišios buvo transliuojamos į visą pasaulį su paaiškinimais šešiomis pagrindinėmis kalbomis. Visi komentatoriai atkreipė dėmesį į lietuvių kalbą, kuria buvo skaitomas pirmasis skaitinys, paimtas iš apaštalo šv. Pauliaus laiško Romiečiam.

Tarp šešių invokacijų Tikinčiųjų maldose viena buvo skirta už tuos, kurie kenčia religinės laisvės slopinimą ir pagrindinių žmogaus teisių pažeidimus. Ši maldos invokacija buvo skaitoma kinų kalba: „Už tuos, kurių religinė laisvė yra suvaržyta, kurie kenčia savo pagrindinių teisių pažeidimus, kad Kristaus vardan žmogų ginančio popiežiaus žodžiu jie pasijustų sustiprinti teisingesnio pasaulio viltyje“.

(Dr.)

DOMISI PADĖTIMI LIETUVOJE

Joe Harris, Reader's Digest korespondentas iš Washingtono, š.m. kovo 12 atvyko į Lietuvos Informacijos Centrą padaryti pasikalbėjimą su kun. Kazimieru Pugevičium apie religinį persekiojimą Lietuvoje. LIC vedėjas korespondentui išdėstė religinio persekiojimo faktus Lietuvoje, patiekdamas statistikos apie Lietuvos bažnyčių uždarymus, ypač išryškindamas pribojimą į seminariją priimanųjų kandidatų skaičių. Be kita ko, korespondentui buvo perduota nuotraukų iš LIC foto archyvo ir kitų informacijų iš LKB Kronikų anglų kalba ir prof. Vytauto Vardžio „The Catholic Church, Dissent and Nationality in Soviet Lithuania“.

• Be lietuviškos spaudos nebūs sąmoningos tautos.

TAUTYBĖS IŠLAIKYMAS TARPE NEKALBANČIŲ LIETUVIŠKAI

Viena iš temų, kurias Brazilijos atstovai pristatė VII PALKo švietimo ir kultūros sekcijos nagrinėjimui (Red.)

Lietuvybės išlaikymas jaunimo tarpe Brazilijoje ir bendrai Pietų Amerikos šalyse, kaskart yra sunkesnis. Mūsų jaunas tirpsta nutautėjimo katilė. Daug jau buvo kalbėta, daug gerų minčių pasiūlyta, bet nebuvo rasta priemonių kaip nutautėjimą sumažinti. Iš dalies yra normalus reiškinys, svetimiams per ilgesnį laiką nutautėti gyvenamoje šalyje. Bet pasirodo, kad tarp lietuvių nutautėjimas yra per daug greitas ir labai didelis. Pirmiausia turime neužmiršti, kad Pietų Amerikos šalyse nutautėjimui yra labai derlinga dirva. Čia svetimieji labai mažai yra atskiriami, mažai pasirodo etninės grupės, kurios ryškiai veikia Amerikoje ir Kanadoje ir jų veikimui valdžia net pašalpas duoda. Pas mus to nėra. Gyvenamieji kraštai subtiliai traukia svetimą jaunimą į savo glėbį.

Jaunuoliai, kurie nesidomi lietuvybe, vengia ne tik dalyvauti lietuviškose organizacijose, bet gėdinasi išduoti savo kilmę. Dar blogiau, jaunuoliai ir jaunuolės vengia tarp savęs draugauti, prikaišiodami vieni kitiems nepagrįstus tautybės trūkumus ir čia jau susidaro pradžia mišriai šeimai, o mišri šeima — galutinis kelias nutautėjimui. Reikia paminėti, kad randame gražių pavyzdžių ir mišriose šeimose, kurios nepatogiose aplinkybėse pajégia lietuvybę išlaikyti. Bet tai retas įvykis; ir turime skaityti mišrias šeimias kaip didžiausias nutautėjimo priežastis.

Kodėl tarp mūsų jaunimo toks didelis atitolimas nuo lietuvybės? Lengva atsakyti. Užsidarius lietuviškoms mokykloms, sumažėjo proga lankyti lietuviškas pamokas. Augantis jaunimas jau ne visas išmoko lietuviškai kalbėti, sumažėjo proga susidraugauti tarp savęs lietuviškose organizacijose, pobūviuose, choruose. Jaunimas pradėjo lankyti aukštas mokyklas, tad pasikeitė aplinka, nutolo nuo lietuviškos aplinkos ir papuolė į vietinę. Universitetuose ir aukštesnio mokslo mokyklose, darbe, pobūviuose, pradėjo susidraugauti su vietiniais; ir tad prieiname prie mišrios šeimos, ištutėjimo, atsiskyrimo nuo lietuvybės.

Prieš antrąjį pasaulinį karą Brazilijoje veikė 6 lietuviškos mokyklos, kurias laisvos Lietuvos valdžia pastatė, siuntė mokytojus ir jas išlaikė. Po karo jos jau nebuvo atgaivintos. Ir tik per kiek laiko, po karo, lietuvių kalba dar buvo dėstoma Selsių Pranciškiečių kartu su portugalų kalba pradžios mokyklos kursuose. Kiek vėliau ir ten nustojo veikti. Ir tada pasilikome tik su šeštadieniais lituanistikos kursais, kuriuose mokinių skaičius kas metai mažėja, nors turime pasidžiaugti — Brazilijoje pereinamais metais mokinių skaičius žymiai padidėjo. Bet vistiek yra tik mažutė saujelė. Prie tų šeštadieninių kursų turime dar pridėti p. Alfonso Petraičio pastangas vesti lietuvių kursą jau universiteto išsilavinimo jaunimui, ir jo paties, kartu su kun. Petro Rukšio ko-

respondenciniu kursu, su kasėtėmis, kuris turi gerą pasisekimą.

Taigi, likus be laisvos tėvynės, kuri išlaikytų mokyklas, ir neturint savų jėgų joms išlaikyti išeivijoje ir neturint ko geresnio siūlyti mūsų jaunimui, o tik mūsų dar kelių mokytojų gerą norą ir pasiaukojimą, lietuvybės išlaikymas ateityje nėra užtikrintas. Mūsų jaunimas svetimoj aplinkoj, greit atitola nuo lietuvybės. Tik tais, kurie dar dalyvauja lietuviškose organizacijose, kurių skaičius yra labai mažas, mes turime pasitikėti, nes jie mus pavaduos lietuviškam veikime mūsų organizacijose. Mes turime stengtis juos paremti visuose atvejuose, padėti išlaikyti lietuviškas jaunimo organizacijas, chorus, meninius vienetus. Aplamai, Pietų Amerikos lietuviybės išlaikymo sąlygos yra žymiai skirtingos ir sunkesnės už Amerikos ir Kanados. Ten yra gausi lietuviška spauda, pakankamai lietuviškų mokyklų ir aukštesnių kursų lietuvių kalbai patobulinti ir dar svarbiau, finansinių pajėgų, kurių mes visiškai neturime. Be to, ten suvažiavo iš Lietuvos, po antro Pasaulinio karo, dalis Lietuvos mokslininkų, kultūrininkų ir visokių sričių žinovų, ir net dabar vienam ar kitam pasiseka iš Lietuvos į ten nuvykti. Pas mus tokių atvykusių mokslo žmonių labai mažai pasiliko ir iš jų pačių, dalis atsitraukė nuo lietuviško veikimo.

Užtai, manau, mes turime ieškoti kitokių priemonių lietuviybės išlaikymui jau-

Pietų Amerikos lietuvių kongreso proga prie Buenos Aires miesto, Argentinoje, buvo surengta jaunimo stovykla. Nuotraukoje — stovyklautojų grupė. Dešiniajame krašte — kun. A. SAULAITIS, vienas iš stovyklos vadovų, daug prisidėjęs prie stovyklos darbų

VII PAL KONGRESAS

nimo tarpe. Viskas labai greitai keičiasi šiame komunikacijos šimtmetyje; ir mes kartais nepasivejam to greito pasikeitimo mūsų jaunimo sąvokoje. Daug kas iš mūsų galvoja kaip prieš dvidešimt ar daugiau metų; ir jei tas yra tikra, mes esame atsilikę nuo šių dienų jaunimo samprotavimo. Didelė dalis lietuviškos kilmės jaunimo, ypač antros ir trečios kartos, skaitosi brazilu, argentiniečiu arba urugvajiečiu, nors jie dar daugiau ar mažiau jaučia savo lietuvišką kilmę. Mes norime juos įtikinti, kad jie turi pasilikti lietuviais, kad jie turi išmokti lietuvių kalbos. Bet jie galvoja kitaip. Tuo kartu susidaro susikirtimas tarp mūsų samprotavimo ir jaunuolių. Mes norime juos pritraukti prie lietuviybės, gi jie galvoja, kad mes norime juos atitraukti nuo brazilškumo, kuriam jie nori būti ištikimi.

Kaip mes turėtume elgtis su tokiu jaunimu, kurio, turime pripažinti, yra dauguma? Ar mes jį turime ignoruoti, visiškai atskirti? laikyti jį dingusiu lietuviškiems reikalams?

Nepamirškime, kad tėvynei šie jaunuoliai galės būti reikalingi ir labai naudingi. Jie galės užimti atsakingas gyvenamo krašto valdžios pareigas, galės turėti progos pasisakyti už Lietuvos reikalus, ją užtarti tarptautiniuose sluoksniuose. Užtai, reikalinga kad toki jaunuoliai, nors jie ir nekalba lietuviškai, bent jaustųsi lietuvių kilmės, nepamestų savo tautybės sąmoningumą.

Kas dar skaito šiandien lietuvišką spaudą? Jaunimas, kuris kalba lietuviškai, jo jau yra mažai. Tad skaito vyresnio amžiaus lietuviai, daugumas dar atvykusių iš Lietuvos. Kiti, jau čia gimę, nemokėdami lietuviškai, jos neskaito. Dėl to skaitytojų skaičius kaskart mažėja. Ir čia jau yra svarbiausia priežastis, dėl kurios nemokantieji lietuviškai nutraukia pamažu ryšius su lietuviškų veikimų, atitolsta, ir po greito laiko dingsta lietuviybei.

Šį reikalą turime kuo greičiau apsvartinti. Jei mes nepastebėsime esančią situaciją, grėsia didelis pavojus mūsų kolonijom. Reikia pripažinti, kad mūsų organizacijose veikimas jau nėra grynai lietuviškas. Jose, kad visi galėtų susikalbėti, kalbama abiem kalbom, lietuviškai ir vietos kalba. Taigi mūsų organizacijos tikrai jau yra mišrios, dvikalbių žmonių ir mišrių šeimų. Mes jau neturime sąlygų jas išlaikyti grynai lietuviškas. Kaip jas išlaikyti grynai, jei mes jau savo šeimose vartojame abi kalbas?

Pasimokykime iš žydų. Sanpaulyje jie turi grynai žydišką spaudą, mišrią spaudą, tai yra dalis portugališkai kita dalis žydiškai, ir žydų laikraštį portugalių kalba.

Užtai, dėl aplinkybių, kurios jau yra įsigalėjusios Brazilijoje, ir bendrai Pietų

Amerikoje, ir prisipažindami, kad tik maža dalis mūsų vaikų turėjo progos lietuviškai išmokti, siūlau panagrinti, ko-

LITUANISTŲ VEIKLA ITALIJOJE

Šv. Širdies Katalikų universitete, Milane, šiuo metu dirba du lituanistai. Raštinijos ir Filosofijos fakulteto kalbotyros institute yra lietuvių kalbos skyrius, kuriame lietuvių kalbos ir kultūros dėstytoju dirba dr. Tasius Ereminas, o lietuvių kalbos istorijos kursą skaito dr. Guido Micheli, italas studijavęs lietuvių kalbą Vilniaus universitete.

Balandžio 11 d. istoriniame Italijos mieste, Veronoje, buvo suruoštas lietuvių tautinių šokių festivalis, kurio programą atliko iš Šveicarijos atvykęs „Vilties“ ansamblis, vadovaujamas J. Jurksaitytės-Stasiulienės.

Gegužės 8 d. Milano katalikų universitete buvo suruošta konferencija, kurioje prof. Vittore Pisani skaitė paskaitą „Lietuvių kalba tarp indo-europėjinių kalbų“. Ta pačia proga konferencijoje buvo paminėta Kristijono Donelaičio 200 metų mirties sukaktis. Paskaitą apie didįjį lietuvių poetą skaitė prof. Tasius Ereminas.

STEIGIAMA LITHUANISTIKOS KATEDRA

PLB Valdyba 1981 m. kovo 1 d. posėdyje apsvarstė lituanistikos katedros steigimo reikalą ir, peržiūrėjusi visus siūlymus ir atkreipusi dėmesį į esamas sąlygas, nutarė lituanistikos katedrą steigti Illinois universitete (Chicago Circle).

PLB valdyba kviečia JAV LB ir Lietuvių fondą būti katedros steigimo dalyviais ir susitarimo su universitetu dalininkais.

Anksčiau sudariusi Inicijatyvinę grupę lituanistikos katedrai steigti, PLB valdyba pavedė jai susisiekti su universitetu ir paruošti reikiamų susitarimo dokumentų projektą, ypač kreipiant dėmesį į lietuvių visuomenės interesų saugojimą.

PLB valdyba nutarė artimiausioje ateityje sudaryti specialų komitetą finansams lituanistikos katedrai telkti.

kios būtų geresnės priemonės užmegzt. ir palaikyti ryšius su tais lietuviais, kurių nekalbėdami lietuviškai, yra atitolę nuo lietuviško veikimo.

Mes turime stengtis, kad ne tik jauni mas, bet ir visi lietuviai, kurių daugumas jau sukūrę mišrias šeimas, kad jie nors išlaikytų lietuvišką sąmoningumą, kad jie jaustųsi esą lietuvių kilmės. Turime sudaryti sąlygas, kad tie lietuviai galėtų susipažinti su Lietuvos istorija, kalba, kultūra ir ypač sektų šiandieninę Lietuvos padėtį. Tam reikia spaudos ir knygų vietine kalba. Brazilijoje, savaitraštis „Mūsų Lietuva“ jau periodiniai leidžia „Mūsų Lietuva em Português“. Argentinoje „Argentinijos Lietuvių Balsas“ jau taipina straipsnius ispanų kalba. Bet dar yra permaža. Reikėtų, kad „Mūsų Lietuva em Português“ išeitų kiekvieną savaitę, nors ir portugalų kalba. Reikėtų siųsti atskirai visiems tiems, kurie nemoka lietuviškai. Būtų pradžia atgaivinti ryšius su nemokančiais lietuviškai. Tad būtų priemonė juos motyvuoti, kad jie galėtų atsiversti į lietuviybę ir gal panorėtų išmokti savo tėvų kalbą. Mažiausiai, būtų mėginimas palaikyti nors ir menkus santykius su tais tautiečiais lietuviybės reikaluose, stengiantis įtraukti juos į Lietuvos laisvinimo veiklą.

Amerikoje ir Kanadoje daug knygų yra išleidžiama anglų kalba apie Lietuvą, lietuviybę ir Lietuvos politinius reikalus. Tie leidiniai tinka ne tik amerikiečiams ir kanadiečiams, kurie susipažįsta su Lietuvos literatūra ir visais reikalais, bet tin ka taip pat ir patiems lietuvių kilmės piliečiams, nekalbantiems lietuviškai, kurie gali sekti ir aktualizuotis lietuviškuose reikaluose. Tą pavyzdį turime sekti ir Pietų Amerikoje, tai yra, stengtis spauda ir knygomis pasiekti, nors ir vietos kalba, nekalbančius lietuviškai ir skatinti juos interesuotis savo kilme ir jungti juos prie lietuviško veikimo.

Geriau, kad tie lietuviai skaitytų su lietuviybe ir nepamestų savo tautybės sąmoningumo, nors ir nemokėtų lietuviškai, negu visiškai dingtų lietuviybei.

Jonas Tatarūnas

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJA
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJA

CURSO AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas-cassettes

Para maiores informações

Caixa Postal 1421
01000 São Paulo, SP

Fone 273-0338

Rua Juatandiba, 28
03124 São Paulo SP

— Kultūrinė Kronika —

Iš "LAISVOJI LIETUVA"

Marijus BLYNAS

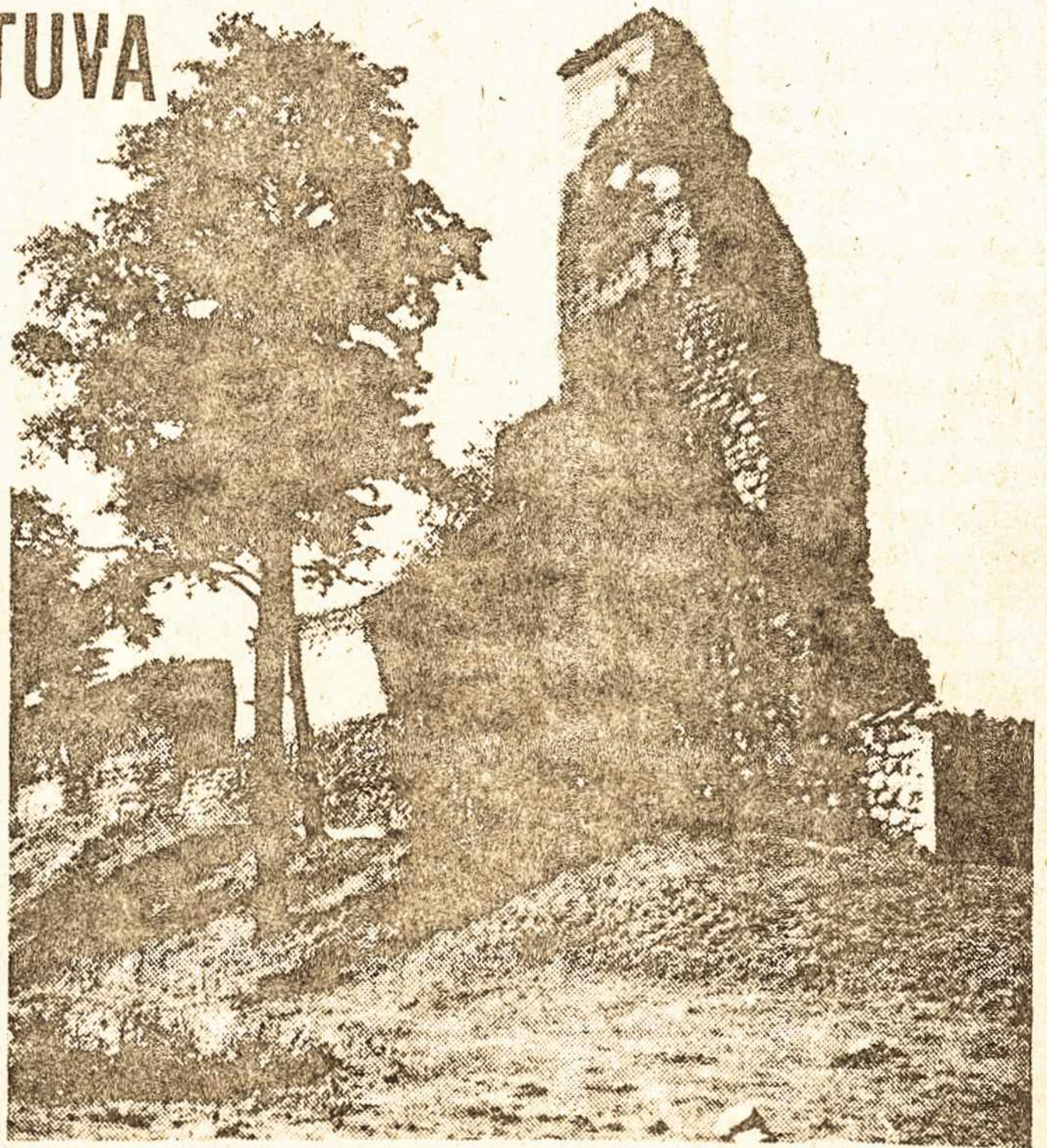
Knyga RYTŲ LIETUVA

"Draugo" dienraščio vasario mėn. 7 d., Mokslas, Menas, Literatūra skyriuje buvo atspausinta V. Trumpos parašyta RYTŲ LIETUVOS knygos recenzija. Pats V. Trumpa rašo, kad " . . . vis dėlto norisi . . . ir vieną kitą kritiškesnę mintelę pareikšti". Labai teisingai išsireiškta, nes tai nėra rimtos, apsvarstytos mintys, bet . . . jo paties žodžiais tariant - " mintelės" . . .

Tų "mintelių" toje V. Trumpos recenzijoje yra labai daug. Jis net knygos leidėjus - Vilniaus Krašto Lietuvių Sąjungą - ironiškai vadina "Lizdeikos bei krivių-krivaičių" palikuonimis, turinčius "svajingas vizijas"

Kažin kodėl recenzentui nepatinka ta tos visos knygos išleidimas? Jis net sulygina Lietuvos rytinių sričių - Rytų Lietuvos problemas su "Kraikiškėmis" ar "Zarasais" . . . Tai pa juokimas! Taigi didelė klaida! Tai visiškai Lietuvos problemų nesupratimas!

Ponas V. Trumpa klysta manydamas, kad Vilniaus ir visos rytų Lietuvos klausimas yra jau sutvarkytas. Kaip? Ar pagal dabartinį sovietinį diktatą, kurs paliko visą eilę lietuviškai kalbančių sričių gudams gudinti ir rusams rusinti. Okupuotoje Lietuvoje sovietiniai pakalikai irgi sako, kad turime pamiršti, nurašyti visus lietuvius, visas lietuviškas sritis sovietinių rusų malone atiduotas gudan. Tai sąmoningas sovietų imperializmo propagandinis įtaigojimas, kad lietuviai ne tikrai nesiektų 1920 metų Lietuvos Respublikos ir Sovietų Rusijos sutarties sienų, bet dar net ir patys sau nusirašytų tikrai grynai lietuviškos Pelėsos, Rodūnės, Varnėnų, Gervėčių, Vydžių, Apso sritis. Tos sritis, pagal pačių sovietų Aukščiausio Sovietų 1940 metų nutarimą turėjo būti prijungtos prie Lietuvos (TSR). Lietuviški kvistlingėliai - Justas Paleckis, S. Pupeikis ir Gudzevičius, ku

Medininkų pilies griuvėsiai Vilniaus srityje. Pilis buvo pastatyta XIV š.

rie tada sudarė "sovietinės" Lietuvos (TSR) delegaciją sienai tarp Lietuvos ir Gudijos (Biėlarusijos) nustatyti, vieton važiaavę į minėtus rajonus - nukeliavo į . . . Baltvydžių girių medžioklines pilaites gudiškos ar rusiškos degtinės gerti ir . . . puotauti . . . Taip buvo nustatyta dabartinė Lietuvos-Gudijos siena, palikusi Gudijos pusėje tiek daug lietuviškai kalbančių rytų Lietuvos vietovių! Lietuviški kvistlingai tą sienų "sutartį" pasirašė Gardine, tame sename, istoriniame Lietuvos mieste. Tikrai įdomus "sienos nustatymas" - atliktas mieste tien "delegatams" tos ilgos - 724 kilometrų ilgumo - sienos nei nemačius . . . (Žiūr. L. L. 1976 m. kovo 25 d. Nr. 6 "Lietuvos-Gudijos siena"). Ar su tokiu sienų nustatymu mes turime sutikti? Vienintelė siena, kuri tikrai turi istorinio ir teisinio pagrindo yra 1920 metų Lietuvos ir Sovietų Rusijos nustatytoji siena ir . . . Lituania Propria istorinė linija! Ateityje tas

klausimas dar gali iškilti ir todėl sovietai taip stengiasi įtikinti lietuvius jų primestos ribos pastovumu, amžinumu. Taipgi tam jie visais būdais bando ten išnaikinti vietinius lietuvius. Lietuviškų kvistlingų dėka, jų išdavikiškėmis rankomis, jie nubrėžė Lietuvos istoriniame mieste GARDINE dabartinę Lietuvos-Gudijos sieną, kuria lietuvių tautos plotas pačių lietuvių pagalba buvo sumažintas. Tų lietuvių tautos išdavikų LIETUVA niekada nepamirš!

Kodėl viskas buvo pravesta Gardine? Ten dalinai yra sovietinės Gudijos vakarinio rajono centras. Taipgi tas turi ir tam tikros simbolikos. 1793 metais Gardine sušauktas seimas, šeiminkaujant jame Rusijos atstovui (Kaip 1940 m. Kaune - Dekanozovui), patvirtino antrąjį Lietuvos - Lenkijos padalinimą. To padalinimo nepripažinę lietuviai ir lenkai sukilo (lietuvio T. Kosciuškos vado vybėje) ir . . . 1795 metais Lietuvos

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA
CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Lenkijos valstybė žlugo galutinai.

Taigi Gardine prasidėjo galutinio valstybinio žlugimo pradžia. 1940 m. rusai su gudais Gardine primetė Lietuvai gudų naudai išvestą ribą, kurią toks lietuviškas kvisingėlis Justas Paleckis net pavadino "brolybės" siena... Geras "broliškumas", kai dabar Gudijai atiduotuose rytų Lietuvos plotuose draudžiama lietuviškai kalbėti, skaityti.

Tiek dėl pastovių sienų.

Taipgi labai gražu, kad p. Trumpa taip labai pasitiki tuo lenkų "Kultūros" žurnalo redaktoriumi "Giedroyc" Jis 1980 m. "Akiračių" korespondentui buvo pasakęs, kad Lenkija dėl Vilniaus nekariautų... Pats gerb. p. Trumpa čia prideda dar savo papildomą "mintelę":

"Man taip pat atrodo, kad Vilniaus kaip Lietuvos sostinės, reikalas galutinai išspręstas..."

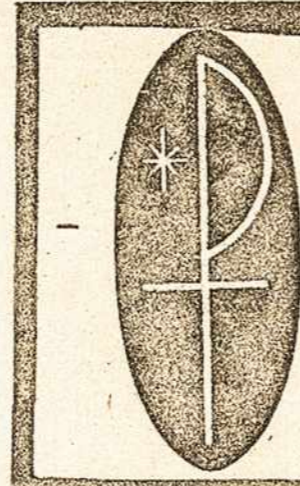
Yra tikrai malonu matyti, kad p. Trumpa taip autoritetingai viską išsprendžia! Tikrai, ar pasikeitus sąlygoms, lenkų divizijų tankai nepradėtų riedėti į Vilnių ir visą rytų Lietuvą?

Todėl toji padėtis nėra jau taip "stabilizuota" kaip gerb. kritikas mano. Nemanau, kad koks nors naujas lenkų "želigovskis" labai klausytų ką "Kultūros" redaktorius "Akiračių" korespondentui pažadėjo. Klausimas, ar net žinotų? Gal reiktų tą "Akiračių" numerį (1980 m. spalio mėn.) pasiųsti visiems esantiems ir būsimiems lenkų armijos generolams!

Tiek dėl pačios knygos esmės ir reikalingumo. Normaliai pastabos yra visada naudingos, jei jos teisingos ir pozityvios. Vienok, jei rašoma su aiškia tendencija ir dar nevisai teisingai, tai tenka tas pastabas pataisyti.

Kadangi gerb. p. Trumpos recenzijoje yra kai kurie netikslumai, tai aš norėčiau juos patikslinti, kiek tai liečia mano dalį toje knygoje.

Jis rašo: "... Vieną kartą jis pabando pacituoti rimtesnį šaltinį ir visiškai susipainioja..." (t. y. Weberio knyga).

A+A

JUOZUI ŠAPOLAI

mirus, jo mielai dukrai Bronei, sūnums Antanui, Jonui ir Petruui su šeimom bei anūkams reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdime

Labdaros Ratelis

Visų pirma, tame įžanginiame škyrelyje aš P. Weberio visai necituoju, tikrai paminiu, kad tokia knyga buvo parašyta: "Svetimtaučiai pamatę Vilnių juo gerėjosi! 1917 metais buvo Miunchene išleistas leidinys apie Vilnių, pavadintas "Vilnius, pamirštasis meno miestas". Tai ir viskas. Aš to nelaikyčiau "citata" ir visiškai "susipainiojimu". Mano vertimas esmėje yra teisingas, nes ir "Vilnius, pamirštasis meno miestas" ir kaip kritikas rašo "Vilnius, užmiršta meno vietovė" - neturi jokio esminio skirtumo. Vienok, lietuvių kalboje "vietovė" daugiau taikoma kokiai sodybai, bažnytkaimiui, miesteliui. Vadinti didelį miestą "vietovė" kažkaip netinkamai skamba. Dabartinės Lietuvių Kalbos žodyne (išl. 1972 m. Vilniuje) pvz. rašoma: "Vietovė, žemės paviršiaus kokia vieta: kaimo v., jų pavadinimai". Nemanau, kad tik tu atveju Lietuvos sostinę vadinti "vietovė"? Gal vokiškai tas nesvarbu? Be to, ne visuomet pažodinis vertimas yra tinkamiausias, todėl iš to daryti tokią išvadą, kad "Taip istoriniai etnografinės studijos nesirašo" yra, mano manymu, per daug jau toli einanti išvada ir aiškiai tendencingas pasakymas.

Kad ne viską galima versti pažodžiui gerai parodo neseniai "Draugo" dienraštyje tilpęs angliško išsireiškimu "Godspeed" pažodinis vertimas - "Dievo greičiu". Čia gavosi kalbinė nesąmonė, nes toks posakis lietuviškai nebeturi tikros prasmės. Tuo atveju - atsitikimu reikia versti laisvai, kad prasmė atitiktų: kad ir "su Dievo palaima". (Žiūr. str. "Dievo greičiu "Pone prezidentė", 1981 m. vasario 24 d.).

Knygoje yra korektūros klaidų, bet keista, kaip recenzentas to nepastebėjo, ten nėra jokio klaidų atitaisymo. Tai dėl skubėjimo ir noro knygą išleisti iki 1980 m. spalio 9 dienos. Aišku, kad ten raidė "d" nereikalinga, bet... kritikas pats "t", kai teisingai rašoma su dviem "t".

Dėl "šaltinių", tai jie nurodyti 83 psl. "Pagrindiniai šaltiniai" ir taipgi tekste. Man keista, kad recenzentas visai nematė mano cituojamų ir minimų svarbiausių Vilniaus senovės tyrinėtojų pavardžių: M. Lowmianskos, L. Žytkowicziaus, M. Limanowskio, W. Studnickio, W. Zahorskio, A. Šapokos ir t. t. Todėl rašyti, kad "Mėgiamiausi jo šaltiniai, atrodo yra "Laisvosios Lietuvos" ir "Dirvos" straipsneliai" - nėra teisinga. "Dirvoje" 1952 m. ir L. L. 1974 m. buvo atspausdintas vienintelis L. Žytkowicziaus studijos apie Vilniaus gynybinę sieną vertimas, kuris buvo pirmasis rašinys ta tema lietuvių kalba.

Tą ignoruoja rašantieji okup. Lietuvoje, bet tas buvo ir lieka istoriniu faktu (Tikrai 1959 m. ten tuo klausimu pradėta plačiau rašyti).

1974 m. L. Žytkowicziaus studijos vertimas buvo pakartotas Laisvojoje Lietuvoje su papildymais, vaizdais, planais, planeliais ir vertėjo komentarais. Tešėsi per 19 laikraščio atkarpų. Kažin ar gerb. p. Trumpos terminas "straipsnelis" čia tiktu?

Kiti L. L. ir Dirvos nurodymai tikrumoje nurodo ne "šaltinį", bet tikrai kur ir kada tuo klausimu buvo rašyta.

Kažkodėl "recenzentas" labai jau nemėgsta tų laikraščių ir matyti dėl to yra toks šališkas.

Kadangi knygoje nebuvo įdėta jo-

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.

das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

kie korektūros klaidų atitaisymo, tai aš pats galiu nurodyti tas, kurių kritikai nepastebėjo, pvz.: 74 psl. turi būti Crevua (ne "Crevna"; 232 psl. turi būti 1913 metais (ne 1933 m.); 235 psl. tekste praleisti keli sakiniai; 621 psl. turi būti "rašė... "Žiburiuose" (ne "Tėviškės Žiburiuose") ir t.t. Tos klaidos, manau, yra svarbesnės, nei kur nors spausdinant praleistas "ū" ilgumo ženklas.

Užbaigiant norėčiau dar pastebėti, kad lietuvių kalba minėtomis mano temomis yra tikrai mažai rašyta ir tie klausimai visai kaip ir nenagrinėti. Mūsų lietuviškoji visuomenė, nei Nepr. Lietuvoje, nei čia-išeivijoje Lietuvos senovės paminklais neperdaug domėjosi, nei rūpinosi. Todėl yra gražu, kad bent dalis Lietuvos senovės istorinių pastatų aprašymų buvo atspausdinta RYTŲ LIETUVOS knygoje; juos aprašant iš tikros, ne iškraipytos pusės.

Mano kreipimasis į kai kurias didesnes organizacijas padėti išleisti knygą apie Lietuvos Senovės Paminklus iki šiol atsimuša į visuotinį ignoravimą. Net tikriems lietuviams patriotams toji tema neatrodo verta paramos. Nei Vilniaus, nei Kauno, nei Biržų, nei kitų Lietuvos vietovių istoriniai pastatai jų nedomina.

Tiesa, Sovietų okupuotoje Lietuvoje padėtis yra kita. Ten lietuviai yra su pratę praeities paminklų reikšmę: jie juos atstato, saugoja, talso. Tiesa taipgi, kad sovietiniai rusai, jų darbą trukdo, bando nuvaryti į šunkelius... Pavyzdžiui, neseniai okup. Lietuvoje išleista knyga "300 Kultūros Paminklų" daugiau aprašinėja "sovietinio" pobūdžio paminklus: sovietų partizanų bunkerius, komunistinių veikėjų gimimo vietas, jiems pastatytus paminklinius akmenis. Vienok lietuviai tęsia tą darbą, tyrinėja Lietuvos senovę, išlikusius senovinius pastatus: pilis, bažnyčias, rūmus, namus. Tik-tai čia, Amerikoje, mūsų patriotai totaliniai ignoruoja net kreipimąsi tokio leidinio išleidimui. Toks leidinys apie Lietuvos senovės paminklus būtų ypač naudingas mūsų jaunajai kartai, parodant tuo būdu Lietuvos didingus senovės turtus - mūsų praeities palikimą sekančioms kartoms.

RYMANTĖ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
 Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
 881-7792 505, - ap.57 Tel:
 852-0677, São Paulo

Maloniai kviečiame visus dalyvauti
ŠV. JUOZAPO VYRŲ BROLIJOS 40 METŲ JUBILIEJAUS
PIETUOSE

birželio 7 d. 12 val. Jaunimo Namuose V. Zelinoj. Bilietus galima gauti klebonijose ir pas Brolijos narius, arba užsisakyti telefonu pas K. Rinkevičių: 215-7652, J. Makuševičių: 272-2450 ir A. Rudį: 216-7880.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos
 Valdyba

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gegužės 22 Santa Casa ligoninėj, Santose, mirė staigiai JONAS ŠINKŪNAS, gimęs Utenoj 3.10.1910 m. Į Braziliją atvyko 1929. Jau 11 metų pensininkas. 5 metus dirbo stiklo fabrike ir 36 Antarktikoje. Už savo sąžiningumą ir sumanumą darbe gavo kelis medalius bei pažymėjimus: sidabro medalį MERITO DE SERVIÇO už 30 metų darbo, aukso laikrodį už 35 metus darbo. Nuvykęs į Boqueirão (Praia Grande) pailsėti, savo apartamente gavo širdies priepuolį ("de rrame").

Paliko liūdinčius žmoną Anitą, sūnų Marijų, marčią Teklę ir vaikaičius Reginą ir Mario Jorge.

Palaidotas Quarta Parada kapinėse. 7-tos dienos Mišios bus gegužės 28 d. 19,30 val. šv. Petro bažnyčioj, Rua Ibitinga, 838.

Gegužės 22 d. savo namuose, C. Verde, mirė JUOZAS ŠAPOLA eidamas 82-sius metus. Velionis buvo kilęs iš Anykščių ir Brazilijon atvyko 1928m. Pradžioje dirbo kavos plantacijoje, o vėliau kaip stalius ir mūrininkas. Į S. Paulį atvyko 1940 m. ir apsigyveno Bom Retire, kur visa šeima dirbo prie siuvimo. 1952 m. persikėlė į C. Verde, kur sūnus Jonas įsitaisė nuosava siūvyklą. A.a.Juo-

zas Sapola buvo sąžiningas darbininkas ir labai rūpinosi savo šeima. Sūnų Antaną išleido į daktarus su dideliu šeimos pasiaukojimu. Velionis sirgo 7 metus, o paskutiniu laiku turėjo būti visiškai aptarnautas. Sūnūs ir marčios su nuostabiu pasišventimu prižiūrėjo tėvą ir seserį Bronę, kuri taip pat pusiau paraližuota.

Liūdesyje liko duktė Bronė, sūnus Antanas su Teresėle ir Robertu, Petras su Marija ir Mauru bei Marcelo, Jonas su Marlene ir Sėrgiu bei Claudia.

Velionis buvo pašarvotas namie, kur prieš palydint, kun. P. Rukšys atlaikė Mišias. Buvo palaidotas giminių kape, šalia žmonos Elzbietos, Araçá kapinėse. 7-tos dienos mišios bus gegužės 27 d. 20 val. šv. Jono bažnyčioje, C. Verde.

Gegužės 24, po trumpos ligos iškelia-vo amžinybėn ONA JASIULIONAITĖ-GREIČIUVIENĖ, gimusi 1904 m. Rokiškio apskr. Jurgiškių kaime. Atvykusi į Braziliją 1927 m., gyveno Agua Rasoje, kur išaugino gražią lietuvišką šeimą. Paliko liūdesy sūnus Albertą, Pranciškų, Vandą ir Antaną, žentą ir tris marčias su 9 vaikaičiais. Laidotuvių Mišias namuose atlaikė kun. Pr. Gavėnas. Buvo palaidota S. Pedro, V. Alpina kapinėse. 7-tos dienos Mišios už a.a. Onos vėlę bus gegužės 31, sekmadienį, 8 val. ryto N.S. de Lourdes bažnyčios koplyčioje.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
 Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIŲ

RESULTADOS DA
OLIMPIADA DOS IMIGRANTES

FUTEBOL DE SALÃO

Dia 16/05 Lituânia 4 X 6 Bolivia

BASQUETE

Dia 19/05 Lituânia 83 X 91 Libano

TENIS DE MESA

Lituânia 1 X Italia 5

FUTEBOL DE CAMPO

Dia 18/05 Lituania 3 X 0 França

Dia 20/05 Lituânia 4 X 0 Alemanha

Dia 22/05 Lituânia 5 X 3 Togo (Sel. da Africa)

SEMI-FINAL

Dia 25/5 às 21:00 hs. Lituânia X Japão (semi-final)

Dia 27/05 FINAL

Em todos os jogos da Lituânia no Futebol de Campo há onibus que sai do Largo da Vila Zelina às 19:15 hs.

Os jogos estão sendo realizados no Conjunto Desportivo de Osasco.

PIETŪS V. ANASTAZIJOJ

Sekantį sekmadienį, gegužės 31 d. Dr. Jono Basanavičiaus rūmuose bus lietuviškos pamaldos 11 val. ir po to PIETŪS – FEIJOADA Motinos Dienos proga.

RAMŪNAS A. KALVAITIS

Microwave Associates Inc., Šiaurės Amerikos firmos pardavimų užsienyje direktorius, šiomis dienomis lankosi S. Paulėje darbo reikalais. Prekybininkas lankėsi šv. Kazimiero parapijoje ir atvežė lauktuvių kun. P. Rukšiuviui nuo giminių iš Kanados. R.A. Kalvaitis gyvena Massachusetts valstijoje, yra vedęs lietuvaite Ireną ir augina du vaikus: Rūtą – 10 metų ir Algį – 5 metų. Visi kalba lietuviškai.

JUSTINAS ŽVINGILA

apsilankė ML redakcijoje, užsimokėjo prenumeratą ir papasakojo apie savo keliones po Brazilijos šiaurines valstijas: Amazoniją, Rio Grande do Norte, Pernambuco, Ceará. ... Kas keliautoją labiausia sujaudino, tai Brazilijos šiaurės gyventojų skurdas. Justinas Žvingila kelionėje išbuvo 4 mėnesius ir atrodo, kad visai nepavargę ir jokioms ligoms nesirgo.

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS – LITUANO**
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJA
yra

AUŠRA IR OTTO ŠIMKEVIČIUS
iš Rio

Jiems gili padėka ir geriausio pasisekimo
ML Administracija

GRIZO KUN. URBAITIS

Iš Amazonijos – Rondonijos misijų, kiek nuvargęs, grįžo kun. Petras Urbaitis ir žada daug ką papasakoti per MŪSŲ LIETUVĄ.

iš Rio...

E. Petraitis

Gegužės 17 dieną lietuvių parapija atšventė Motinos dieną. Kun. Valiukevičius paskelbė Vera Lucia Gaulia-Ferreira šių metų "Motina". Ji pagimdė balandžio 22 dieną sūnų, kuris gavo Wagner Gaulia Ferreira vardą.

Sekancios Mišios bus už Lietuvą 1981 m. birželio 21 dieną, 10,30 val. Lietuvių koplyčioje, nes kun. Mečislovas birželio 14 dieną negali apšviesti savo Barreto parapijos.

Rio Palace Hotel lietuvaite ELENA PAVILIONIS-RIVALTA mažoje parodėleje išstatė savo dirbinius-tapybą ant

porceliano. Paroda turėjo nemažą pasisekimą. Elena yra p. Teklės Savickienės kunigo Mečislovo sesers, giminaitė.

Moterų Draugija nutarė atremontuoti Paminklą-Mauzoliejų Katumbi kapuose ir tam reikalui surinko pinigų.

Rio de Janeiro Lietuviai džiaugiasi organizuojamu Lituanikoje Tautiniu Muziejum ir Archyvu. To nuo seniau jau reikėjo.

Jie jau pradėjo rinkti šeimose sutinkamus eksponatus.

Grįždamas iš kelionės per Braziliją, kun. P. Urbaitis, lydimas adv. A. Gaulios ir adv. J.E. Petraičio, aplankė, jau nuo ketos mėnesių sunkiai sergantį, visų lietuvių mylimą ir įvertintą inž. dailininką KAZIMIERĄ AUDENĮ.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

GUDAVIČIENĖ Antanina	750
JURGELEVIČIENĖ Magdalena	750
KAROLZ – Aldonė M.	
GERENCZEZ	1000

BIRŽELIO 14 JUNHO Lietuvos Diena

Visos Brazilijos vyskupai gavo iš CNBB oficialų laišką, kuriuo prašomi savo vyskupijose pravesti MALDOS DIENĄ UŽ LIETUVĄ.

Nepalikim tačiau vien tik kitiems melstis už bedievių persekiojamą mūsų Lietuvą. Melskimės ir mes, lietuviai, ypač gi birželio 14 dieną.

Taigi, birželio 14 dieną, 10,30 val.:

VISI Į SÃO PAULO KATEDRĄ.

Čia Kardinolas laikys Mišias už Lietuvą ir kalbės apie Lietuvą.

Parodykim pasauliui, kad LIETUVA – GYVA.

Pasakykim pasauliui, ko LIETUVA REIKALAUJA.

Taigi visi: choristai – jaunimas – vyrai – moterys – vaikai, kas gali su tautiniais rūbais; lietuviai ir lietuvių bičiuliai –

visi į Praça da Sé ir São Paulo katedrą.